REGIO'S, WAAR ZIJN ZE NOG?

Een respectabel aantal jaren geleden werkte ik in de sector Ziekenhuizen, regio Midden. Op z'n zachts gezegd, een actieve regio. Ik was net lid van de (toenmalige) HEAD en kende zo goed als niemand.

De regio organiseerde met enige frequentie werkbezoeken en zorgde tijdens de (huidige) Fizi-bijeenkomsten voor inspirerende sprekers die actuele onderwerpen toelichtten. Het hoogtepunt was wel een werkbezoek aan het Nederlands Astmacentrum in Davos, waar we een indrukwekkend kijkje achter de schermen kregen. Daarnaast bezochten we Zwitserse verpleeghuizen en revalidatiecentra. En, ik zal het niet ontkennen, we improviseerden een enerverend bezoek aan de plaatselijke Pianobar. De reis heeft een onuitwisbare indruk op me achtergelaten. Natuurlijk was het gezellig en mijn netwerk binnen de Fizi startte hierdoor met een behoorlijke boost.

Nu, in 2018, maak ik deel uit van de sector Gehandicaptenzorg regio Zuid. Vanwege het ontbreken van tegenkandidaten ☺ ben ik een tijd geleden gekozen tot voorzitter, een taak die ik met verve op me heb genomen. We organiseerden regelmatig bijeenkomsten die een opkomst haalden van 20 tot 25 personen en we gelden ook de sprekers.

Op een zeker moment begon de samenstelling binnen de sector te tanen. Collega's haakten af vanwege het aanvaarden van een andere functie en zij werden vervangen door interimers. Ook vonden collega's die nog niet zo lang in de sector zaten, de regiobijeenkomsten niet meer zo vanzelfsprekend. Uiteindelijk moest ook ik het hoofd buigen. Voor een bijeenkomst met een aanbestedingsspel voor twintig personen bleken er maar nét tien collega's op te dagen. Dat kun je een niet-betaalde zakelijke spreker niet aandoen.

Toch gaf de regio niet op. We bleven twee keer per jaar een bijeenkomst plannen. Op een vaste plek, zonder poespas. Gewoon elkaar ontmoeten en zakelijke beslommeringen met elkaar delen. Er is altijd wel iemand die een oplossing heeft voor een probleem waar je zelf niet echt een oplossing voor ziet. We zijn nu met zo'n

acht personen, we kennen elkaar goed en stellen elkaars visie op prijs. Voor onze groep werkt het prima zo en nieuwkomers zijn oprecht van harte welkom. Van het verenigingsbureau hoorde ik dat de werking van de Fizi-regio's in het land wisselend is. Goed werkende, met enige vaste frequentie bij elkaar komende regio's, ze zijn er. Maar sommige regio's leiden een kwijnend bestaan of zijn zelfs afwezig.

Het lijkt me een gemiste kans. De binding, elkaar zien en elkaar ook tussentijds zakelijk vinden, dat maakt ons tot een vereniging met leden die er voor elkaar zijn. Wie bevindt zich in een slapende regio? Ik daag je uit: schrijf gewoon een vergadering uit en houd het simpel, regel een plek en een datum en maak geen agenda. Benoem geen voorzitter, wissel het organiseren met elkaar af. Vraag de mensen van het verenigingsbureau om je secretariael te ondersteunen, zij doen dat graag. Spreek elkaar en je zult zien dat de onderwerpen als vanzelf naar voren komen en dat je met een voldaan gevoel weer naar je werk terugkeert, een sterker netwerk rijker. De kracht van de vereniging zit bij onszelf, laten we die ook aanspreken!

Alleen, die reis, hè, die komt er niet meer van. En die Pianobar? Wie weet? ♦

John Bierings